

Arrest

nr. 276 896 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DEDRIE
Schoolstraat 20
9420 ERPE-MERE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DEDRIE en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Congolese (RDC) nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Hutu etnie. Sinds 1996-1997 wordt Goma bezet door rebellen en militairen van het Rwandese Tutsi-regime. Kongolese Hutu's worden er vervolgd. Uw vader en diens broer werden in 1998 vastgehouden op beschuldiging van collaboratie met Interahamwe. U gaat samen met uw broers en zussen inwonen bij uw oom. In 2002 wordt u opgepakt en enkele dagen vastgehouden en mishandeld in een militair kamp. U weet te ontsnappen uit het kamp en reist samen met uw zus F. (nr. DVZ X – nr. CGVS X) naar België. Op 10 november 2005 wordt u erkend als vluchteling.

Op 3 oktober 2005 wordt u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van vijf jaar wegens diefstal, opzettelijke verwondingen of slagen en bedreiging met gebaren of zinnebeelden.

Op 18 juni 2012 wordt u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar voor de helft van de opgelegde gevangenisstraf van twee jaar wegens verkrachting en aanranding van de eerbaarheid van twee minderjarigen, van respectievelijk dertien en vijftien jaar oud op het ogenblik van de feiten. U wordt tevens ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar. Uw broer Jean-Paul (nr. DVZ 5.212.242 – nr. CGVS 02/01239) wordt voor dezelfde feiten veroordeeld.

Op 24 december 2012 wordt u door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel gedurende een termijn van 3 jaar wegens bezit van cocaïne.

Op 7 mei 2018 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. Op 28 juni 2021 werd u door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 22 juli 2021.

U legt volgende documenten neer: een handgeschreven verklaring, diverse medische attesten en een trouwboekje.

B. Motivering

U werd op 28 juni 2021 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 22 juli 2021 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Geneve. Volgens artikel 1 C (5) houdt een persoon op vluchteling te zijn indien de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend hebben opgehouden te bestaan en hij niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van nationaliteit. Bij toepassing van artikel 1 C (5) van het Verdrag van Geneve, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

U werd op 10 november 2005 erkend als vluchteling omdat u omwille van uw behoren tot de Hutu etnie werd geviséerd en in 2002 enkele dagen in detentie doorbracht in een militair kamp van het Congolese leger.

Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat de algemene situatie in Goma drastisch veranderd is sinds u erkend werd als vluchteling in 2005. In de jaren 1990 en vroege jaren 2000 was er immers een grote influx van mensen die het geweld in o.m. Rwanda ontvluchtten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Zowel burgers als rebellen vestigden zich in de regio rond Goma, wat een periode van hernieuwd geweld inluidde. In november 2012 namen de rebellen van M23 de stad enkele dagen in. Sindsdien werd de stad Goma niet meer ingenomen door rebellen. Uit beschikbare informatie blijkt verder dat de criminaliteit in de stad niet verbonden is aan gewapende groeperingen in het kader van het gewapende conflict dat andere delen van de regio teistert (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit de informatie blijkt ook dat deze onveiligheid, veelal nachtelijk, geen of weinig invloed heeft op het dagelijkse leven van de inwoners en het verloop van dagelijkse activiteiten (scholen, handelszaken, stakingen, manifestaties).

De veiligheidsmaatregelen die uiteindelijk in april/ mei 2020 genomen werden, werden genomen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het Covid-19 virus.

Uit beschikbare informatie blijkt tevens dat de Hutu-bevolking in Goma sinds minstens 10 jaar niet meer systematisch geïdendeerd wordt (diverse rapporten USDOS toegevoegd in uw administratieve dossier).

Los van de vaststelling dat de Hutu-bevolking niet systematisch wordt geïdendeerd, blijkt dat uw familie in Goma evenmin geïdendeerd wordt omwille van hun etnische afkomst.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw zus regelmatig contact heeft met uw moeder in Goma (notities persoonlijk onderhoud dd. 22/07/2021 (verder notities CGVS 2), p. 6-7) en dat u zelf ook geruime tijd contact had met uw moeder. Gevraagd wat uw zus vertelt over de huidige situatie van uw moeder, verklaart u dat het er moeilijk is omdat mensen er elke dag sterven en er laatst een vulkaanuitbarsting was. U legt verder verklaringen af over uw moeder die jullie mist en hoopt dat uw leven beter wordt. Gevraagd wat uw moeder aan u zei, verklaart u dat zij u aanraadde om met betere mensen om te gaan. Gevraagd of ze nog iets anders zegt, verklaart u dat zij u vertelt dat u in uzelf moet geloven en voor uw gezin moet zorgen. Gevraagd of ze nog iets anders vertelt, verklaart u dat u mensen moet kunnen vergeven voor wat er met u in Goma gebeurd is, **zonder dat u enige verklaringen aflegt waaruit blijkt dat uw moeder of andere familieleden nog enige problemen ondervind(en) omwille van hun etnische afkomst.** Bovendien, gevraagd wat uw moeder zoal over haar eigen leven vertelde, verklaart u slechts dat het er nooit goed geweest is zonder jullie en dat ze jullie mist. Nogmaals gevraagd wat ze zegt over haar eigen leven, verklaart u dat het niet goed is. **Gevraagd wat er dan niet goed is, verklaart u "De oorlog, schrik, dat ze haar kleinkinderen mist en mij ook."** Gevraagd of ze nog iets anders over haar eigen situatie zegt, heeft u het over haar gezondheid. Gevraagd of ze nog iets anders zegt, verklaart u dat ze zegt dat het uw **doodsvonnissen zal zijn als u wordt teruggestuurd.** Gevraagd wat ze dan bedoelt, verklaart u dat ze er rekening mee houdt dat het (er nog) **altijd oorlog is en dat u niets meer weet van hoe het er in Goma aan toe gaat.** Gevraagd naar de situatie van uw moeder in Goma blijft u uitermate vaag en oppervlakkig. Bovendien **lijkt uit uw verklaringen niet dat uw moeder of andere familieleden nog langer problemen ondervinden omwille van hun etnische afkomst.** Dit is des te frappanter aangezien u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voor het CGVS verklaarde dat uw vader Hutu is en uw moeder aan anderen vertelde dat zij tot dezelfde etnie als uw vader behoorde (notities persoonlijk onderhoud dd. 27/10/2005 (verder notities CGVS 1), p. 1).

Evenmin haalt u elementen aan waaruit blijkt dat u actueel in de negatieve aandacht staat van de Congolese (RDC) autoriteiten (notities CGVS 2, p. 12-15). Bovendien, en hoewel kan worden aangenomen dat u in 2002 werd gearresteerd en enkele dagen werd vastgehouden in een **militair kamp van de Congolese autoriteiten, zijn er goede redenen om aan te nemen dat de reeds ondergane vervolging zich niet zal herhalen.** Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u ten tijde van uw detentie (notities CGVS 1, p. 2), 14 à 15 jaar was. Bovendien gebeurde dit in 2002, ondertussen reeds 19 jaar geleden. Er kan niet ingezien worden dat de Congolese (RDC) autoriteiten u na een dergelijke lange periode nog zouden opvolgen, te meer nu er een regimewissel heeft plaatsgevonden na de verkiezingen van december 2018 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd naar de contacten met uw moeder in Goma, blijft u uitermate oppervlakkig aangaande de situatie van uw familie in Goma (notities CGVS 2, p. 6-7) en blijkt niet dat uw familie nog geïdendeerd wordt door de Congolese (RDC) autoriteiten, hoewel u volgens uw zus door dezelfde soldaten werd meegenomen als degenen die uw ouders hadden meegenomen (notities CGVS 1, p. 2). Gevraagd naar redenen waarom u niet naar uw regio van herkomst kan terugkeren (notities CGVS 2, p. 13), verwijst u pas na meermaals doorvragen naar uw ontvoering. Bovendien geeft u expliciet aan dat u "niet weet hoe het daar nu in elkaar zit". **Gevraagd of u uw moeder daar naar gevraagd heeft, verklaart u daar niet naar te vragen omdat het voor u niet nodig is en u het wilt vergeten.** Gevraagd of uw ouders daar niets over gezegd hebben, verklaart u dat ze zeggen dat het er altijd oorlog is. Gevraagd of ze iets gezegd hebben over wat u heeft meegemaakt, verklaart u dat ze zeggen dat het met andere kinderen ook gebeurt. Gevraagd of ze daar nog iets anders over gezegd hebben, geeft u aan dat uw moeder bang is omwille van de zelfmoordneigingen die u had als 18-jarige. Daarenboven, **gevraagd waarom u denkt dat uw problemen nog actueel zijn, verklaart u dat niet te weten.** Verder verklaart u te denken dat uw **broer teruggekeerd is naar Congo.** U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u actueel nog door de Congolese (RDC) autoriteiten geïdendeerd wordt omwille van de redenen die u ertoe noopten om uw land van herkomst te verlaten, of dat de reeds ondergane vervolging zich zal herhalen.

U brengt evenmin geldige redenen aan ter behoud van uw status.

U verwijst allereerst naar het voorgehouden post-traumatische stress syndroom (PTSS). Dit kan echter niet beschouwd worden als een 'dwingende reden ter behoud van uw status voortvloeiend uit vroegere vervolging.'

Bij aanvang van het onderhoud verklaart u door een therapeut behandeld te worden omwille van PTSS (notities CGVS 2, p. 3-4) en dat u al meer dan 10 jaar in begeleiding bent. U verklaart verder dat u o.m. waanbeelden, een agressieprobleem en angstaanvallen heeft. U verklaart dat dit komt door wat u heeft meegemaakt tijdens de oorlog. U haalt in de loop van het onderhoud eveneens zelfmoordneigingen aan toen u zo'n 18 jaar oud was (notities CGVS 2, p. 14), voor u in therapie ging. U legt 2 attesten neer waaruit blijkt dat u in behandeling bent voor post-traumatische stress (dokter De Norre, dd. 19/07/2021 + CCG Zuid-Oost-Vlaanderen, dd. 02/08/2021). Beide attesten zijn echter zeer summier en vermelden enkel dat uw PTSS veroorzaakt wordt door de situatie in uw thuisland. De door u neergelegde medische attesten zijn echter niet van dien aard dat ze kunnen aantonen dat u effectief aan PTSS lijdt en dat deze eenduidig te wijten is aan uw detentie in uw thuisland of dat ze van die aard is dat een terugkeer naar uw land van herkomst door uw PTSS onmogelijk is. Daarenboven behoort het niet tot de bevoegdheid van de psychotherapeut, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt verder opgemerkt dat uit het onderhoud blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de elementen ter behoud van uw vluchtelingenstatus op een zelfstandige en functionele manier toe te lichten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **De door u neergelegde attesten bevestigen dat u psychologische problemen heeft, maar bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.** U toont dan ook niet aan dat uw psychische klachten louter te wijten zijn aan eerder ondergane vervolging, noch dat uw klachten dermate ernstig zijn dat zij kunnen beschouwd worden als een 'dwingende reden ter behoud van uw status.'

U haalt verder geen concrete elementen aan die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou bestaan omwille van een psychische problematiek. U beperkt zich louter tot het stellen dat uw ziekte uw doodsvonnissen zou zijn, zonder meer.

Verder brengt u geen andere redenen aan ter behoud van uw status als vluchteling.

Gevraagd naar de redenen waarom u van oordeel bent dat u het statuut van vluchteling dient te behouden, **spreekt u aanvankelijk enkel over uw leven in België**, dat u met de verkeerde mensen omging (notities CGVS 2, p. 13-14). Opgemerkt dat dit gaat over uw leven in België en gevraagd waarom u zelf niet meer in Congo zou kunnen gaan wonen, verklaart u dat **België meer uw thuisland is dan Congo**. **Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u niet kan terugkeren, spreekt u over uw gezin in België, dat u niet weet hoe u er naar werk kan zoeken en of er wel werk is, u haalt de recente vulkaanuitbarsting aan en dat u niet weet waar u heen moet gaan en zelfs niet weet waar uw ouders zijn** – u heeft immers zelf reeds 2 jaar geen contact met uw familie (notities CGVS 2, p. 6-7) en uw zus heeft geen contact meer met uw familie na de recente vulkaanuitbarsting (van mei 2021, informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). Even later gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u niet in Goma kan gaan wonen, noemt u de vulkaan(uitbarsting) en dat de mensen daarvoor op de vlucht geslagen zijn en dat de **Italiaanse vertegenwoordiger in de omgeving van Goma werd vermoord**. Nogmaals gevraagd of er nog andere redenen zijn, spreekt u over corona, dat er geen ziekenhuis is en dat uw **gezondheid** ook constante controle vraagt, maar dat er geen ziekenhuis is. Deze door u aangehaalde motieven voor het behoud van uw status hebben echter geen betrekking op gronden zoals bepaald in de Conventie van Geneve, noch op de toekenning van een subsidiaire bescherming. De moord op de Italiaanse vertegenwoordiger heeft bovendien geen betrekking op uw eigen, persoonlijke situatie.

Uw verklaring dat **vluchtelingen gezien worden als vijanden van het regime** (notities CGVS 2, p. 13) is slechts een blote bewering uwentwege. U verklaart immers zelfs niet te weten hoe ze u gaan behandelen bij een terugkeer naar de RDC. U blijft uitermate vaag en oppervlakkig, waardoor u het niet aannemelijk maakt dat u een vrees voor vervolging heeft omwille van uw langdurige verblijf en verblijfssituatie in België.

Uit objectieve informatie beschikbaar voor het Commissariaat-generaal (toegevoegd in uw administratieve dossier, COI, « Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays, 23 juli 2021) blijkt niet dat de wetgeving in de RDC het illegaal vertrek uit het land en/of het indienen

van een verzoek tot internationale bescherming in het buitenland veroordeeld. Bovendien maken geen andere geraadpleegde bronnen, m.b.t. de door België georganiseerde repatriëringen in 2020 en 2021, melding van concrete en gedocumenteerde gevallen van Congolezen die te maken hebben gehad met slechte behandeling of detentie, enkel omdat ze gedwongen werden teruggestuurd en overgeleverd aan de Congolese autoriteiten. De Stichting Bill Clinton voor de vrede preciseert met name dat sinds de regimewissel, de personen wiens asielaanvraag afgewezen werd en teruggestuurd werden, bij hun aankomst geen problemen kennen, er geen arrestaties gebeuren door ANR en er zich geen dergelijke personen in de detentiecentra in Kinshasa bevinden. De Dienst Vreemdelingenzaken preciseert dat alle personen die het voorwerp uitmaken van een gedwongen terugkeer door DGM (Direction Général de Migration) geïnterviewd worden bij hun aankomst en dat dit slechts een routineprocedure betreft. Na het interview mogen de betrokken personen beschikken en naar huis gaan. In conclusie, **voornoemde objectieve informatie laat het niet toe te concluderen dat Congolese verzoekers om internationale bescherming die worden afgewezen, dan wel Congolezen wiens internationale bescherming wordt opgeheven en die gerepatriëerd worden, systematisch worden gearresteerd en gefolterd bij terugkeer naar de RDC.**

Evenmin zijn er elementen die er op wijzen dat u gezien de veiligheidssituatie in Goma een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (COI Focus: : « République démocratique du Congo : Situation sécuritaire à Goma » van 24 november 2020) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in de provincie Noord-Kivu problematisch en ernstig is. Een dertigtal gewapende rebellengroepen zijn er immers actief en vechten – zowel tegen FARDC als onder elkaar – omwille van « ontelbare redenen », voornamelijk economisch, politiek en etnisch. Sommige groepen vechten onder elkaar omwille van de toegang tot territoria en hun grondstoffen of controle over de (illegale) belasting van de bevolking. Deze gewapende groepen situeren zich in de **landbouwgebieden. Daar vindt het meeste geweld plaats, met name langs of dichtbij de voornaamste wegen.** Zowel de gewapende rebellengroepen als FARDC zijn verantwoordelijk voor de moorden en het geweld tegen de burgerbevolking. Het gebied rond Beni, in het uiterste noorden van de provincie Noord-Kivu, wordt door het rapport van de Studiegroep over Congo (GEC) en door talrijke andere bronnen beschouwd als het epicentrum van het geweld tegen burgers, in het kader van de gevechten tussen FARDC en de rebellen van de Geallieerde Democratische Machten (Allied Democratic Forces, ADF).

Uit dezelfde objectieve informatie blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Goma helemaal anders is. Hoewel de informatie bericht over een zekere criminaliteit die vooral de buitenwijken van Mugunga en Ndosho treft, is deze criminaliteit niet verbonden aan de gewapende groepen in het kader van het gewapende conflict dat andere delen van de regio teistert. Verder telde de Veiligheidsbarometer van Kivu (BSK) tussen januari 2019 en september 2020 28 gevallen van een gewelddadige dood bij burgers waarbij geen duidelijke drijfveren werden vastgesteld; twee confrontaties tussen agenten en gewapende mannen; negen ontvoeringen, het merendeel vergezeld van een vraag tot losgeld; elf gevallen van gewelddadige onderdrukking van politieke manifestaties; vijf moorden (omwille van inbraak of gemeen recht) en twee moorden (een dorpshoofd die de onveiligheid in de regio ontvluchtte, en een handelaar die door inbrekers werd neergeschoten). Volgens het veiligheidsrapport over Goma dat door het Rift Valley Institute gepubliceerd werd, werden een aantal moorden of ontvoeringen gepleegd in het kader van een aflossing van een economisch conflict, grondconflicten, familiale of politieke conflicten. Het gebeurt dat deze incidenten onbedoelde slachtoffers maken. Volgens dezelfde informatie heeft deze onveiligheid, veelal nachtelijk, geen of weinig invloed op het dagelijkse leven van de inwoners en het verloop van dagelijkse activiteiten (scholen, handelszaken, stakingen, manifestaties). De veiligheidsmaatregelen die uiteindelijk in april/mei 2020 genomen werden, werden genomen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het Covid-19 virus.

Hieruit blijkt dat de situatie in de stad Goma niet gekwalificeerd kan worden als een situatie van « blind geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict. »

Het door u neergelegde trouwboekje en de handgeschreven verklaring kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u

werden verstuurd op 26 juli 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Er wordt eveneens opgemerkt dat de vluchtelingenstatus van uw broer B.J.P. (nr. DVZ 5.212.242 – nr. CGVS 02/01239) eerder werd ingetrokken o.b.v. van dezelfde veroordeling door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde op 18 juni 2012. In hoofde van uw broer B.J.P. werd geen terugkeeraadvies geformuleerd.

Tenslotte wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “het artikel 1A2 van het vluchtelingen (verdrag van Genève van 28 juli 1951), de artikel 48/3, 48/7, 49 en 57/6, 4° en in fine van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Volgens artikel 1A2 van het (vluchtelingen)verdrag van Genève van 28 juli 1951 is een vluchteling hij of zij die [...]

Met de kwalificatierichtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004, omgezet naar intern recht, meer bepaald artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: “de vreemdelingenwet”), werd de definitie van vluchteling uit het verdrag verder verduidelijkt.

Er zijn dus 4 voorwaarden om te kunnen worden erkend als vluchteling:

- Een gegronde vrees hebben voor vervolging
- Omwille van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of een politieke overtuiging
- Zich buiten het land van herkomst bevinden
- Een gebrek aan bescherming

Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

Verzoekende partij heeft een gegronde vrees om opnieuw te worden vastgehouden en mishandeld omwille van zijn Hutu-etniciteit wanneer hij na 19 jaar te hebben gevlucht zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst, de Democratische Republiek Congo. Het is duidelijk dat hij in het verleden niet kon worden beschermd of kon vertrouwen op de staat waarvan hij de nationaliteit bezit.

Er zijn geen goede redenen om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, zoals verzoekende partij verder tracht aan te tonen.

Artikel 49 §2 lid 1 van de Vreemdelingenwet luidt: [...]

Door de staatssecretaris werd op 7 mei 2018 aan het CGVS gevraagd om de mogelijkheid tot intrekking van het vluchtelingenstatuut te evalueren en advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. Echter blijkt verzoekende partij reeds meer dan tien jaar in België te verblijven. Het verzoek van de staatssecretaris is bijgevolg laattijdig.

Vervolgens zat er tussen het verzoek van de staatssecretaris ook nog eens ongeveer drie jaar voorleer verzoekende partij werd uitgenodigd voor het persoonlijk onderhoud (brief dd. 28 juni 2021).

In plaats van een beslissing tot intrekking te nemen, besluit het CGVS om de vluchtelingenstatus van verzoekende partij na 19 jaar (!) op te heffen omwille van “nieuwe elementen” waaruit zou blijken dat er redenen zijn om de geldigheid van de internationale beschermingsstatus te heronderzoeken. Ondertussen had verzoekende partij uiteraard reeds een verblijfsrecht van onbepaalde duur, waardoor in principe de staatssecretaris helemaal geen verzoek tot opheffing kon vragen. Meer nog, in de uitleg die blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS naar de reden van het onderhoud, wordt opnieuw gesteld dat op vraag van de staatssecretaris het dossier te herevalueren voor een mogelijke intrekking (geen opheffing!).

Los daarvan zou kunnen worden gesteld dat het CGVS bevoegd is op grond van artikel 57/6 §1, eerste lid, 4° vreemdelingenwet om de opheffing te beslissen van het vluchtelingenstatuut, doch bepaalt artikel 57/6/7 vreemdelingenwet dat dergelijk onderzoek mogelijk is “als er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van de internationale beschermingsstatus te heronderzoeken”.

De nieuwe elementen zijn volgens de oproepingsbrief dd. 28 juni 2021 de strafrechtelijke veroordelingen enerzijds (die overigens dateren van 2005 en 2012!) en de omstandigheden die niet langer meer zouden bestaan of zodanig zouden zijn gewijzigd dat de bescherming niet langer nodig is anderzijds.

De strafrechtelijke veroordelingen worden nergens meer aangehaald in de motieven van de bestreden beslissing, zij werden nog slechts vermeld in het feitenrelaas. Verzoekende partij gaat hier dan ook verder niet op in en focust zich op de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat louter de zogenaamde gewijzigde omstandigheden de reden zijn van de opheffing. De strafrechtelijke veroordelingen zijn immers niet van die orde dat verzoekende partij een gevaar voor de samenleving vormt en dateren bovendien al van 10 a 15 jaar geleden.

Wanneer het CGVS verwijst naar de omstandigheden die niet langer zouden bestaan of zodanig zouden zijn gewijzigd dat de bescherming niet langer nodig is, doet zij beroep op artikel 55/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1C van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, die luiden als volgt: [...]

Artikel 1C5 van het verdrag van Genève is van toepassing bijvoorbeeld wanneer er een regimewisseling heeft plaatsgevonden in het land van oorsprong. Maar daarbij lijkt het CGVS te vergeten dat in toepassing hiervan dient nagegaan te worden of de wijziging in de omstandigheden een “voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling weg te nemen”. De bewijslast hiervan ligt bij de overheid.

Tevens wordt voorbijgegaan aan het feit dat de verzoekende partij dwingende redenen kan laten gelden, voortvloeiend uit een vroegere vervolging, tegen een terugkeer, waardoor het vluchtelingenstatuut van verzoekende partij niet kan worden opgeheven. Het gaat dan bijvoorbeeld om de vrees voor vervolging die de vluchteling heeft gehad en een zodanig traumatische ervaring was dat redelijkerwijze niet van hem kan worden verlangd dat hij terugkeert, ook al is er objectief gezien geen reden meer om te vrezen voor vervolging.

Verzoekende partij meent dat de gewijzigde omstandigheden niet van die aard zijn dat zij voldoende ingrijpend zijn en een niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van verzoekende partij voor verdere of nieuwe vervolging, of vasthouden met mishandeling. Het CGVS stelt onder meer: [...]

Blijkt in de provincie Noord-Kivu, waar de geboortestad van verzoekende partij ligt (Goma) nochtans dat er nog steeds [citaat uit landeninformatie]

Ook de Belgische overheden raden reizen naar Noord-Kivu af omdat de veiligheidscontext in het hele land volatiel en gevaarlijk blijft.

[citaat uit reisadvies]

Het staan onder militaire staat van beleg houdt in dat het leger de rechtspleging overneemt van de burgerlijke autoriteiten. De twee provincies hebben nu elk een nieuwe militaire gouverneur. Voor Ituri gaat het om luitenant-generaal Johnny Luboya Nkashama en voor Noord-Kivu gaat het om generaal Constant Ndimba.

[citaat uit landeninformatie]

Aangezien nu letterlijk oude beulen nu plotseling de beschermers moeten zijn van de plaatselijke bevolking, kan onmogelijk worden gesteld dat de gewijzigde omstandigheden niet van die aard zijn dat zij voldoende ingrijpend zijn en een niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van verzoekende partij voor verdere of nieuwe vervolging, of vasthouden met mishandeling. Integendeel. Dit brengt net nog meer onzekerheid wanneer het gaat over veiligheid in het land.

Verder stelt het CGVS in de bestreden beslissing: [...]

Zonder dat er concreet de vraag werd gesteld of de moeder van verzoekende partij of andere familieleden nog enige problemen ondervinden omwille van hun etnische afkomst, wordt verzoekende partij verweten geen verklaringen te hebben afgelegd “waaruit blijkt dat uw moeder of andere familieleden nog enige problemen ondervinden omwille van hun etnische afkomst”.

Nochtans blijkt uit een recent artikel dat in Oost Congo, meer bepaald de provincies Noord-Kivu en Ituri, sinds januari dit jaar een miljoen mensen op de vlucht zijn geslagen voor geweld, waarbij door de Verenigde Naties maar liefst 25.000 incidenten zijn opgetekend, 1200 burgers vermoord en 1100 vrouwen verkracht. Bovendien vermeldt hetzelfde artikel: [...]

Het is dus niet omdat er volgens het CGVS geen "systematische" visering meer plaatsvindt van de Hutu-bevolking in Oost Congo, dat daarom de kust veilig is voor de Hutu-bevolking.

Er worden immers nog steeds talloze burgers vermoord door gewapende groepen.

Tenslotte meent verzoekende partij zich te kunnen beroepen op dwingende redenen voortvloeiend uit een vroegere vervolging om bescherming van de staat te weigeren, waardoor zijn vluchtelingenstatuut krachtens artikel 55/3 lid 2 vreemdelingenwet niet kan worden opgeheven. Verzoekende partij heeft immers vastgezet in een kamp en werd er mishandeld alvorens hij er kon vluchten. Er kan van verzoekende partij niet worden verwacht dat hij de vroegere beule (zie hoger) van de regio nu plots vertrouwt. Het is meer dan terecht dat verzoekende partij blijft vrezen voor vervolging, zelfs al zou er geen reden meer toe zijn volgens het CGVS.

Verzoekende partij lijdt aan het posttraumatische stresssyndroom en heeft hiervoor nochtans attesten voorgelegd die dit bevestigen aan het CGVS. Het is frappant dat dit voor het CGVS onvoldoende is aangezien de attesten niet zouden uitsluitend hebben gegeven over de omstandigheden waarin de posttraumatische stresssyndroom is ontstaan. Verzoekende partij zou er bijna cynisch van worden. Blijkbaar zijn de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in zijn regio van herkomst, waarbij hij werd mishandeld en mensen heeft zien vermoord worden voor zijn ogen, niet ernstig genoeg om posttraumatische stress uit te lokken, want het is niet zeker dat de posttraumatische stress daarvan afkomstig zou zijn. Het is verder ook niet omdat verzoekende partij een normaal gesprek kon voeren, dat hij niet aan posttraumatische stress zou lijden. De manier waarop deze argumenten worden "weerlegd" door het CGVS over de psychische toestand van verzoekende partij, betuigt van weinig empathie. Zelfs mocht het CGVS een punt hebben dat bijvoorbeeld de psychische klachten niet louter en alleen zouden zijn te wijten aan de ondergane vervolging, dan nog lijkt de ondergane vervolging verzoekende partij méér dan voldoende aanleiding te geven om psychische problemen te ontwikkelen die eventueel door latere gebeurtenissen in het leven kunnen verergeren. Doch het meemaken van dergelijke levensingrijpende gebeurtenissen en geweld, is ongetwijfeld het ergste wat verzoekende partij in zijn leven heeft meegemaakt.

Het moeten verdedigen van zijn verleden en de angst dat de Belgische autoriteiten zouden vinden dat verzoekende partij in de mogelijkheid verkeert om terug te keren naar Congo omdat de situatie "zou zijn verbeterd", draagt niet bij aan het mentale welzijn van verzoekende partij."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"4. Oproeping voor persoonlijk onderhoud per schrijven dd. 28 juni 2021

5. Notities CGVS persoonlijk onderhoud dd. 22 juli 2021

6. Verslagen betreffende de psychische toestand van verzoekende partij

7. Uittreksel bevolkingsregister met samenstelling gezin".

Beoordeling

3. Overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3 en 55/5 op te heffen.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen."

Artikel 1, C van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) luidt als volgt:

“Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:

- 1. Hij vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit;*
- 2. Hij, indien hij zijn nationaliteit had verloren, deze vrijwillig heeft herkreten;*
- 3. Hij een nieuwe nationaliteit heeft verkregen en de bescherming geniet van het land waarvan hij de nieuwe nationaliteit bezit;*
- 4. Hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield;*
- 5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen;*
- 6. Hij, indien hij geen nationaliteit bezit, kan terugkeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, terug te keren.”*

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat deze bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (5) van het Vluchtelingenverdrag.

In de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker op 10 november 2005 toegekende vluchtelingenstatus opgeheven op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Dienvolgens blijkt:

- gelet op de beschikbare informatie dient opgemerkt dat de algemene situatie in Goma drastisch is veranderd sinds verzoeker erkend werd als vluchteling in 2005;
- uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat de Hutu-bevolking in Goma sinds minstens 10 jaar niet meer systematisch gevisieerd wordt;
- los van de vaststelling dat de Hutu-bevolking in Goma niet systematisch gevisieerd wordt, blijkt dat verzoekers moeder in Goma evenmin gevisieerd wordt omwille van hun etnische afkomst;
- verzoeker haalt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel in de negatieve aandacht staat van de Congolese (DRC) autoriteiten en maakt niet aannemelijk dat de reeds ondergane vervolging zich zal herhalen;
- verzoeker brengt evenmin geldige redenen aan ter behoud van zijn status: de door verzoeker voorgehouden PTSS kan niet beschouwd worden als een ‘dwingende reden ter behoud van zijn status voortvloeiend uit vroegere vervolging’; de door verzoeker aangehaalde motieven voor het behoud van zijn status (zijn leven en gezin in België, de moeilijke zoektocht naar werk in DRC, de recente vulkaanuitbarsting, de *whereabouts* van zijn ouders, corona, gezondheid, de moord op de Italiaanse vertegenwoordiger in de omgeving van Goma) hebben geen betrekking op gronden zoals bepaald in de Conventie van Genève, noch op de toekenning van een subsidiaire bescherming; verzoekers verklaringen dat vluchtelingen gezien worden als vijanden van het regime is slechts een blote bewering die hij geenszins aantoonst en die bovendien niet kan blijken uit de beschikbare informatie.

In de bestreden beslissing meent de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen derhalve dat op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in verzoekers land van herkomst bescherming niet langer noodzakelijk is.

4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers vrees voor vervolging niet langer actueel is en dat op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in verzoekers land van herkomst bescherming niet langer noodzakelijk is.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de opheffing

van de vluchtelingenstatus, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het bekritisieren van het procedurele verloop, het ontkennen dat de gewijzigde omstandigheden voldoende ingrijpend zijn en een niet-voorbijgaand karakter hebben, het verwijzen naar landeninformatie, het zich beroepen op dwingende redenen voortvloeiend uit een vroegere vervolging om bescherming van de staat te weigeren, het benadrukken van zijn psychologische problemen (PTSS) en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel, mede gelet op wat volgt, bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

5. Verzoeker citeert artikel 49, § 2, lid 1 van de Vreemdelingenwet en hekelt dat het door de staatssecretaris geuite verzoek tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker laattijdig is, aangezien verzoeker reeds meer dan 10 jaar in België verblijft. Verzoeker stelt daarnaast dat hij inmiddels een verblijfsrecht van onbepaalde duur heeft, waardoor de staatssecretaris geen verzoek tot opheffing kon doen. Bovendien wijst verzoeker erop dat in de uitleg uit de notities van het persoonlijk onderhoud over de reden van het onderhoud opnieuw wordt verwezen naar de vraag van de staatssecretaris om het dossier te herevalueren met het oog op een mogelijke intrekking van de vluchtelingenstatus, en geen opheffing.

Vooreerst dient vastgesteld dat de staatssecretaris op 7 mei 2018 aan het CGVS heeft gevraagd om de mogelijkheid tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker te evalueren gelet op verzoekers strafrechtelijke veroordelingen en na te gaan of verzoekers status kan worden ingetrokken op basis van artikel 49, § 2, lid 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De staatssecretaris heeft geen verzoek met betrekking tot een eventuele opheffing van de status van verzoeker gedaan.

Bijgevolg verwijst verzoeker in het verzoekschrift verkeerdelijk naar artikel 49, § 2, lid 1 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat de minister of zijn gemachtigde, tijdens de eerste tien jaar verblijf te rekenen vanaf de datum van de indiening van het verzoek om internationale bescherming, ten allen tijde aan de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan vragen de vluchtelingenstatus die aan een vreemdeling werd erkend, in te trekken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet.

In casu is artikel 49, § 2, lid 2 van de Vreemdelingenwet van toepassing, dat het volgende stelt: *“De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus die aan een vreemdeling werd erkend, in te trekken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1.”*

Tevens wordt door de Raad vastgesteld dat in de *“oproeping persoonlijk onderhoud (nieuw element)”* van 28 juni 2021 (stuk 4 van verzoeker) – naast de strafrechtelijke veroordelingen in hoofde van verzoeker en het feit dat dit nieuwe element het CGVS ertoe zou kunnen brengen verzoekers status in te trekken op basis van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet (gevaar voor de samenleving, omdat de vreemdeling definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstige misdrijf) – uitdrukkelijk het volgende wordt vermeld: *“Verder blijkt uit uw dossier dat de omstandigheden op basis waarvan uw vluchtelingenstatus werd toegekend niet langer meer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit nieuwe element zou mij ertoe kunnen brengen, deze status op te heffen o.b.v. artikel 55/3 van de Wet van 15 december 1980.”* Verzoeker werd derhalve nuttig ingelicht over de mogelijkheid dat gewijzigde omstandigheden in zijn land van herkomst zouden kunnen leiden tot de opheffing van de vluchtelingenstatus.

Blijkens de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 juli 2021 onderscheidt verzoekers advocaat bovendien zelf een mogelijke intrekking van de status van een opheffing van de status van verzoeker (notities van het persoonlijk onderhoud van 22 juli 2021, p. 16), zodat verzoeker wel degelijk op de hoogte was over de eventuele (redenen van) intrekking, dan wel opheffing van zijn status.

Na een grondig onderzoek door het CGVS, waarbij verzoeker de gelegenheid heeft gekregen om op de elementen waarop de eventuele intrekking of opheffing van zijn status zijn gebaseerd, te reageren, wordt de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus blijkens de bestreden beslissing opgeheven -en niet

ingetrokken - op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Bijgevolg was de vermelding van verzoekers strafrechtelijke veroordelingen in de motivering van de bestreden beslissing niet noodzakelijk.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat de mogelijkheid tot toepassing van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C (5) van het Vluchtelingenverdrag niet beperkt is in de tijd en evenmin voorziet in termijnen waarbinnen een beslissing tot opheffing moet worden genomen.

6. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift meent dat verweerder niet heeft nagegaan of de wijziging van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling weg te nemen, gaat verzoeker voorbij aan de terechte, pertinente en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing dienaangaande, de welke luiden als volgt:

"Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat de algemene situatie in Goma drastisch veranderd is sinds u erkend werd als vluchteling in 2005. In de jaren 1990 en vroege jaren 2000 was er immers een grote influx van mensen die het geweld in o.m. Rwanda ontvluchtten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Zowel burgers als rebellen vestigden zich in de regio rond Goma, wat een periode van hernieuwd geweld inluidde. In november 2012 namen de rebellen van M23 de stad enkele dagen in. Sindsdien werd de stad Goma niet meer ingenomen door rebellen. Uit beschikbare informatie blijkt verder dat de criminaliteit in de stad niet verbonden is aan gewapende groeperingen in het kader van het gewapende conflict dat andere delen van de regio teistert (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit de informatie blijkt ook dat deze onveiligheid, veelal nachtelijk, geen of weinig invloed heeft op het dagelijkse leven van de inwoners en het verloop van dagelijkse activiteiten (scholen, handelszaken, stakingen, manifestaties). De veiligheidsmaatregelen die uiteindelijk in april/ mei 2020 genomen werden, werden genomen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het Covid-19 virus.

Uit beschikbare informatie blijkt tevens dat de Hutu-bevolking in Goma sinds minstens 10 jaar niet meer systematisch geïsoleerd wordt (diverse rapporten USDOS toegevoegd in uw administratieve dossier).

Los van de vaststelling dat de Hutu-bevolking niet systematisch wordt geïsoleerd, blijkt dat uw familie in Goma evenmin geïsoleerd wordt omwille van hun etnische afkomst.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw zus regelmatig contact heeft met uw moeder in Goma (notities persoonlijk onderhoud dd. 22/07/2021 (verder notities CGVS 2), p. 6-7) en dat u zelf ook geruime tijd contact had met uw moeder. Gevraagd wat uw zus vertelt over de huidige situatie van uw moeder, verklaart u dat het er moeilijk is omdat mensen er elke dag sterven en er laatst een vulkaanuitbarsting was. U legt verder verklaringen af over uw moeder die jullie mist en hoopt dat uw leven beter wordt. Gevraagd wat uw moeder aan u zei, verklaart u dat zij u aanraadt om met betere mensen om te gaan. Gevraagd of ze nog iets anders zegt, verklaart u dat zij u vertelt dat u in uzelf moet geloven en voor uw gezin moet zorgen. Gevraagd of ze nog iets anders vertelt, verklaart u dat u mensen moet kunnen vergeven voor wat er met u in Goma gebeurd is, **zonder dat u enige verklaringen aflegt waaruit blijkt dat uw moeder of andere familieleden nog enige problemen ondervind(en) omwille van hun etnische afkomst.** Bovendien, gevraagd wat uw moeder zoal over haar eigen leven vertelde, verklaart u slechts dat het er nooit goed geweest is zonder jullie en dat ze jullie mist. Nogmaals gevraagd wat ze zegt over haar eigen leven, verklaart u dat het niet goed is. **Gevraagd wat er dan niet goed is, verklaart u "De oorlog, schrik, dat ze haar kleinkinderen mist en mij ook."** Gevraagd of ze nog iets anders over haar eigen situatie zegt, heeft u het over haar gezondheid. Gevraagd of ze nog iets anders zegt, verklaart u dat ze zegt dat het uw **doodsvonnissen zal zijn als u wordt teruggestuurd.** **Gevraagd wat ze dan bedoelt, verklaart u dat ze er rekening mee houdt dat het (er nog) altijd oorlog is en dat u niets meer weet van hoe het er in Goma aan toe gaat.** Gevraagd naar de situatie van uw moeder in Goma blijft u uitermate vaag en oppervlakkig. Bovendien **lijkt uit uw verklaringen niet dat uw moeder of andere familieleden nog langer problemen ondervinden omwille van hun etnische afkomst.** Dit is des te frappanter aangezien u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voor het CGVS verklaarde dat uw vader Hutu is en uw moeder aan anderen vertelde dat zij tot dezelfde etnie als uw vader behoorde (notities persoonlijk onderhoud dd. 27/10/2005 (verder notities CGVS 1), p. 1)."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift is geen dienstige weerlegging van voorgaande omstandige motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

De door verzoeker bijgebrachte informatie over de situatie in Noord-Kivu betreft de provincie Noord-Kivu, doch handelt niet over Goma zelf, vanwaar verzoeker afkomstig is. Ook de door verzoeker geciteerde informatie inzake de situatie in Oost-Congo heeft geen specifieke betrekking op de situatie in Goma. Het door verzoeker aangehaalde artikel in verband met de nieuwe (militaire) gouverneurs van de provincies Ituri en Noord-Kivu kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat de gewijzigde situatie in de stad Goma voldoende ingrijpend is en een niet-voorbijgaand karakter heeft.

Het neergelegde reisadvies inzake Noord-Kivu is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

7. Verzoeker stelt dat hij heeft vastgezeten in een kamp en er mishandeld werd alvorens hij er kon vluchten. Hij meent zich te kunnen beroepen op dwingende redenen voortvloeiend uit een vroegere vervolging om bescherming van de staat te weigeren.

Er dient in dit verband op gewezen dat de vroegere detentie van verzoeker, inmiddels 20 jaar geleden, op zich niet volstaat om te besluiten tot een actuele gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. *In casu* oordeelt verweerder evenwel terecht dat verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn vroegere detentie niet langer actueel is, waar dienaangaande in de bestreden beslissing staat te lezen als volgt:

“Evenmin haalt u elementen aan waaruit blijkt dat u actueel in de negatieve aandacht staat van de Congolese (RDC) autoriteiten (notities CGVS 2, p. 12-15). Bovendien, en hoewel kan worden aangenomen dat u in 2002 werd gearresteerd en enkele dagen werd vastgehouden in een militair kamp van de Congolese autoriteiten, zijn er goede redenen om aan te nemen dat de reeds ondergane vervolging zich niet zal herhalen. Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u ten tijde van uw detentie (notities CGVS 1, p. 2), 14 à 15 jaar was. Bovendien gebeurde dit in 2002, ondertussen reeds 19 jaar geleden. Er kan niet ingezien worden dat de Congolese (RDC) autoriteiten u na een dergelijke lange periode nog zouden opvolgen, te meer nu er een regimewissel heeft plaatsgevonden na de verkiezingen van december 2018 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd naar de contacten met uw moeder in Goma, blijft u uitermate oppervlakkig aangaande de situatie van uw familie in Goma (notities CGVS 2, p. 6-7) en blijkt niet dat uw familie nog gevisieerd wordt door de Congolese (RDC) autoriteiten, hoewel u volgens uw zus door dezelfde soldaten werd meegenomen als degenen die uw ouders hadden meegenomen (notities CGVS 1, p. 2). Gevraagd naar redenen waarom u niet naar uw regio van herkomst kan terugkeren (notities CGVS 2, p. 13), verwijst u pas na meermaals doorvragen naar uw ontvoering. Bovendien geeft u expliciet aan dat u “niet weet hoe het daar nu in elkaar zit”. **Gevraagd of u uw moeder daar naar gevraagd heeft, verklaart u daar niet naar te vragen omdat het voor u niet nodig is en u het wilt vergeten. Gevraagd of uw ouders daar niets over gezegd hebben, verklaart u dat ze zeggen dat het er altijd oorlog is. Gevraagd of ze iets gezegd hebben over wat u heeft meegemaakt, verklaart u dat ze zeggen dat het met andere kinderen ook gebeurt.** Gevraagd of ze daar nog iets anders over gezegd hebben, geeft u aan dat uw moeder bang is omwille van de zelfmoordneigingen die u had als 18-jarige. Daarenboven, **gevraagd waarom u denkt dat uw problemen nog actueel zijn, verklaart u dat niet te weten.** Verder verklaart u te denken dat uw broer teruggekeerd is naar Congo. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u actueel nog door de Congolese (RDC) autoriteiten gevisieerd wordt omwille van de redenen die u ertoe noopten om uw land van herkomst te verlaten, of dat de reeds ondergane vervolging zich zal herhalen.”.

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde motivering. Er dient vastgesteld dat verzoekers summier betoog in het verzoekschrift niet meer dan loutere en algemene beweringen betreffen waarvan niet kan worden aangenomen dat dit dwingende redenen zijn om de vluchtelingenstatus te behouden. Het louter benadrukken van zijn detentie in een kamp en het verwijzen naar algemene informatie met betrekking tot de gouverneurs van de provincies Ituri en Noord-Kivu kan geen afbreuk doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij lijdt aan het posttraumatisch stresssyndroom ten gevolge van de door hem ondergane vervolging. Verweerder motiveert dienaangaande terecht dat deze redenen geen uitstaans hebben met internationale bescherming en bezwaarlijk kunnen worden bestempeld als dwingende redenen, aangezien zij niet voortvloeien uit een vroegere vervolging. Verweerder stelt op goede gronden:

“U verwijst allereerst naar het voorgehouden post-traumatische stress syndroom (PTSS). Dit kan echter niet beschouwd worden als een ‘dwingende reden ter behoud van uw status voortvloeiend uit vroegere vervolging.’

Bij aanvang van het onderhoud verklaart u door een therapeut behandeld te worden omwille van PTSS (notities CGVS 2, p. 3-4) en dat u al meer dan 10 jaar in begeleiding bent. U verklaart verder dat u o.m. waanbeelden, een agressieprobleem en angstaanvallen heeft. U verklaart dat dit komt door wat u heeft meegemaakt tijdens de oorlog. U haalt in de loop van het onderhoud eveneens zelfmoordneigingen aan toen u zo'n 18 jaar oud was (notities CGVS 2, p. 14), voor u in therapie ging. U legt 2 attesten neer waaruit blijkt dat u in behandeling bent voor post-traumatische stress (dokter De Norre, dd. 19/07/2021 + CCG Zuid-Oost-Vlaanderen, dd. 02/08/2021). Beide attesten zijn echter zeer summier en vermelden enkel dat uw PTSS veroorzaakt wordt door de situatie in uw thuisland. De door u neergelegde medische attesten zijn echter niet van dien aard dat ze kunnen aantonen dat u effectief aan PTSS lijdt en dat deze eenduidig te wijten is aan uw detentie in uw thuisland of dat ze van die aard is dat een terugkeer naar uw land van herkomst door uw PTSS onmogelijk is. Daarenboven behoort het niet tot de bevoegdheid van de psychotherapeut, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt verder opgemerkt dat uit het onderhoud blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de elementen ter behoud van uw vluchtelingenstatus op een zelfstandige en functionele manier toe te lichten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **De door u neergelegde attesten bevestigen dat u psychologische problemen heeft, maar bieden geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.** U toont dan ook niet aan dat uw psychische klachten louter te wijten zijn aan eerder ondergane vervolging, noch dat uw klachten dermate ernstig zijn dat zij kunnen beschouwd worden als een ‘dwingende reden ter behoud van uw status.’

U haalt verder geen concrete elementen aan die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een ‘gegronde vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zou bestaan omwille van een psychische problematiek. U beperkt zich louter tot het stellen dat uw ziekte uw doodsvonnis zou zijn, zonder meer.

[...]

Tenslotte wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.”

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven. Het louter opnieuw neerleggen van de reeds neergelegde psychische attesten kan geen afbreuk doen aan voormelde motieven.

8. Verzoeker laat voorts de volgende motiveringen in de bestreden beslissing ongemoeid:

“Verder brengt u geen andere redenen aan ter behoud van uw status als vluchteling.

Gevraagd naar de redenen waarom u van oordeel bent dat u het statuut van vluchteling dient te behouden, **spreekt u aanvankelijk enkel over uw leven in België**, dat u met de verkeerde mensen omging (notities CGVS 2, p. 13-14). Opgemerkt dat dit gaat over uw leven in België en gevraagd waarom u zelf niet meer in Congo zou kunnen gaan wonen, verklaart u dat **België meer uw thuisland is dan Congo**. **Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u niet kan terugkeren, spreekt u over uw gezin in België, dat u niet weet hoe u er naar werk kan zoeken en of er wel werk is, u haalt de recente vulkaanuitbarsting aan en dat u niet weet waar u heen moet gaan en zelfs niet weet waar uw ouders zijn** – u heeft immers zelf reeds 2 jaar geen contact met uw familie (notities CGVS 2, p. 6-7) en uw zus heeft geen contact meer met uw familie na de recente vulkaanuitbarsting (van mei 2021, informatie toegevoegd in uw administratieve dossier). Even later gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u niet in Goma kan gaan wonen, noemt u de vulkaan(uitbarsting) en dat de mensen daarvoor op de vlucht geslagen zijn en dat de **Italiaanse vertegenwoordiger in de omgeving van Goma werd vermoord**. Nogmaals gevraagd of er nog andere redenen zijn, spreekt u over corona, dat er geen ziekenhuis is en dat uw **gezondheid** ook constante controle vraagt, maar dat er geen ziekenhuis is. Deze door u aangehaalde motieven voor het behoud van uw status hebben echter geen betrekking op gronden zoals bepaald in de Conventie van Geneve, noch op de toekenning van een subsidiaire

bescherming. De moord op de Italiaanse vertegenwoordiger heeft bovendien geen betrekking op uw eigen, persoonlijke situatie.

Uw verklaring dat **vluchtelingen gezien worden als vijanden van het regime** (notities CGVS 2, p. 13) is slechts een blote bewering uwentwege. U verklaart immers zelfs niet te weten hoe ze u gaan behandelen bij een terugkeer naar de RDC. U blijft uitermate vaag en oppervlakkig, waardoor u het niet aannemelijk maakt dat u een vrees voor vervolging heeft omwille van uw langdurige verblijf en verblijfssituatie in België.

Uit objectieve informatie beschikbaar voor het Commissariaat-generaal (toegevoegd in uw administratieve dossier, COI, « Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays, 23 juli 2021) blijkt niet dat de wetgeving in de RDC het illegaal vertrek uit het land en/of het indienen van een verzoek tot internationale bescherming in het buitenland veroordeeld. Bovendien maken geen andere geraadpleegde bronnen, m.b.t. de door België georganiseerde repatriëringen in 2020 en 2021, melding van concrete en gedocumenteerde gevallen van Congolezen die te maken hebben gehad met slechte behandeling of detentie, enkel omdat ze gedwongen werden teruggestuurd en overgeleverd aan de Congolese autoriteiten. De Stichting Bill Clinton voor de vrede preciseert met name dat sinds de regimewissel, de personen wiens asielaanvraag afgewezen werd en teruggestuurd werden, bij hun aankomst geen problemen kennen, er geen arrestaties gebeuren door ANR en er zich geen dergelijke personen in de detentiecentra in Kinshasa bevinden. De Dienst Vreemdelingenzaken preciseert dat alle personen die het voorwerp uitmaken van een gedwongen terugkeer door DGM (Direction Général de Migration) geïnterviewd worden bij hun aankomst en dat dit slechts een routineprocedure betreft. Na het interview mogen de betrokken personen beschikken en naar huis gaan. In conclusie, **voornoemde objectieve informatie laat het niet toe te concluderen dat Congolese verzoekers om internationale bescherming die worden afgewezen, dan wel Congolezen wiens internationale bescherming wordt opgeheven en die gerepatriëerd worden, systematisch worden gearresteerd en gefolterd bij terugkeer naar de RDC.**"

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

Het louter neerleggen van een uittreksel uit het bevolkingsregister met de samenstelling van zijn gezin (stuk 7, gevoegd bij het verzoekschrift) kan aan voormelde vaststellingen geen afbreuk doen.

9. In acht genomen wat voorafgaat kon verweerder met recht beslissen de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet op te heffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS